

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/80/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7119210452
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Koščová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7119210452.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Koščovej a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobcu: LOGIK s.r.o., so sídlom v Košiciach, Rampová 4, IČO: 46 489 851, zastúpeného AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., so sídlom v Košiciach, Kmeťova 26, IČO: 47 237 406, proti žalovanému: V.L.K., spol. s r.o., so sídlom v Košiciach, Rampová 6, IČO: 36 197 301, zastúpenému JUDr. Dušanom Pavčíkom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Kuzmányho 57, o zaplatenie bezdôvodného obohatenia 2.392,50 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice I zo dňa 18.januára 2022 sp. zn. 15C/29/2019

rozhodol:

M e n í uznesenie Okresného súdu Košice I zo dňa 18.januára 2022 č.k. 15C/29/2019-422 vo výroku II. o trovách konania tak, že žalovaný má nárok proti žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 56%.

Žalobca má nárok proti žalovanému na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice I (ďalej len súd prvej inštancie alebo súd) uznesením zo dňa 18.januára 2022 č.k. 15C/29/2019-422 konanie zastavil (výrok I.) a vyslovil, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania, vrátane trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, ktoré žalobca zaplatí na účet právneho zástupcu žalovaného do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o výške tejto náhrady (výrok II.).

2. Rozhodol tak o žalobe žalobcu, ktorou sa domáhal zaplatenia sumy 10.764 € s príslušenstvom a náhrady trov konania. V priebehu sporu bol predložený znalecký posudok J. V. S., ktorým bol stanovený objektívny nájom výpočtom k pozemku parc. č. XXXX/X s užívanou výmerou 468 m² (polovica z výmery 936 m²), vedený na LV č. XXXX vo výške 490,8 € ročne. Žalobca preto svoj nárok upravil a na základe výsledkov znaleckého posudku požadoval už len zaplatenie sumy 2.392,50 € za užívanú plochu o výmere 250 m² a nájomné vo výške 5,21 € podľa záverov znaleckého posudku J. S.Á.. V prevyšujúcej časti o zaplatenie 8.371,50 € s príslušenstvom vzal žalobu čiastočne späť, žalovaný s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasil. Následne podaním doručeným súdu 13.12.2021 vzal žalobca žalobu späť vo výške 2.392,50 € z dôvodu, že žalovaný uhradil žalobcovi zvyšnú žalovanú sumu.

3. Po citácii ustanovení § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1, § 251, § 262 ods. 1, § 256 ods. 1, § 257 a § 263 ods. 1 CSP rozhodol o náhrade trov konania.

4. V odôvodnení konštatoval, že podľa právnej úpravy v CSP pri náhrade trov zastaveného konania sa vychádza zo zásady procesného zavinenia, ak dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda na strane žalobcu, ako aj na strane žalovaného. Pokiaľ žalobca žalobu musel zobrať späť pre správanie žalovaného, potom je potrebné konštatovať, že žalovaný procesne zavinil zastavenie konania. Zásada zodpovednosti za

zavinenie je inštitútom procesného práva a rozhodujúcimi sú len tie skutočnosti, ktoré vznikli po začatí konania. Preto, pokiaľ určitá procesná strana zavíni, že konanie muselo byť zastavené, pričom o veci už nemôže byť meritérne rozhodnuté a tým zistené, či žaloba bola podaná dôvodne, vzniká jej zásadne povinnosť nahradiť druhej procesnej strane trovy konania. V prejednávanej veci sa žalobca pôvodne domáhal zaplata sumy 10.764 € titulom bezdôvodného obohatenia. V časti sumy 8.371,50 € vzal žalobu späť po vyslovení právneho názoru súdu, teda dôvodom nebolo správanie žalovaného. Z procesného hľadiska podľa názoru súdu teda zavinil zastavenie konania žalobca, preto súd priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania, vrátane trov odvolacieho konania voči žalobcovi, v rozsahu 100%.

5. Proti tomuto rozhodnutiu vo výroku o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 2 písm. h/ CSP a navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Zároveň navrhol, aby odvolací súd rozhodol o priznaní náhrady trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu. Žalobca poukázal na to, že žalovaný dňa 06.12.2021, teda po podaní žaloby a po rozhodnutí Krajského súdu v Košiciach, ktorý zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, uhradil sumu 2.527,20 €, čo predstavuje sumu 2.392,50 € spolu s príslušenstvom. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca bol v konaní úspešný, keď na základe rozhodnutia odvolacieho súdu uhradil žalovanú časť istiny podľa znaleckého posudku. Zastavenie konania nezavinil žalobca, ale práve žalovaný tým, že plnil nárok, preto žalobca vzal žalobu späť. Je ad absurdum záver súdu o tom, že procesne zavinil zastavenie konania žalobca. V prípade záveru v napadnutom rozhodnutí by absurdne platilo, že dlžníkovi postačuje uhradiť žalovanú sumu po podaní žaloby a bude mu priznaná náhrada trov konania. Je zrejmé, že ak žalovaný uhradí dlžnú sumu, a teda odpadne dôvod pre realizáciu súdneho sporu, tak zastavenie konania zavinil jedine žalovaný. Úhradou žalovanej sumy sa samozrejme musí žalobca procesne vysporiadať späťvzatím konania, nakoľko dôvod súdneho sporu odpadol z dôvodu konania žalovaného (uhradením dlhu). Žalobca poukázal na to, že v danom prípade je už ustálená judikatúra všeobecných súdov, ktorá sa však týkala ust. § 146 ods. 2 O.s.p., avšak je aplikovateľná aj na danú vec, pričom uvedené vyplýva z nálezu Ústavného súdu SR z 20.03.2018 sp.zn. II. ÚS 569/2017. Zároveň poukázal na Veľký komentár k CSP, kde sa zásada úspechu posudzuje aj vtedy, ak mal úspech čo do základu uplatneného nároku, súčasne výška plnenia vyplývajúca z tohto procesného úspechu závisela výlučne od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. Žalobcovi bude teda priznaná náhrada trov iba z prisúdenej sumy, avšak v plnej výške. Výška nároku závisela od znaleckého posudku, ktorý nebol v čase podania žaloby vypracovaný, až v priebehu konania bol vyhotovený znalecký posudok, od ktorého závisela výška bezdôvodného obohatenia. Medzi stranami nebol sporný predmetný znalecký posudok a výška plnenia závisela práve od tohto posudku.

6. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že napadnuté rozhodnutie považuje za vecne a právne správne, zákonné, náležite odôvodnené, kedy sa súd dostatočným spôsobom vysporiadal s dokazovaním v konaní vykonaným, a preto má za to, že žalobcom uplatnený odvolací dôvod nebol naplnený. Poukázal na to, že potom, čo bol žalobcovi predložený znalecký posudok č. 229/2019 zo dňa 12.11.2019 vypracovaný znalcom J.. V. S. spolu s uzneseniami a nálezmi ústavného súdu vo veci stanovovania všeobecnej hodnoty majetku, ktoré do konania zabezpečil žalovaný v rámci svojej procesnej obrany v tomto konaní. Žalobca v podaní zo dňa 28.05.2020 uviedol, že so závermi znaleckého posudku sa stotožňuje a akceptuje ich. Na pojednávaní 24.11.2020 sám žalobca uviedol, že si voči žalovanému už neuplatňuje nároky titulom bezdôvodného obohatenia vo výške 10.764 € s príslušenstvom, ale už len bezdôvodné obohatenie vo výške 2.392,50 € s príslušenstvom. Preto svoju žalobu vo výške 8.371,50 € vzal späť. Táto suma tak predstavuje neúspech žalobcu, pričom neúspech žalobcu v konaní niekoľkonásobne prevyšuje jeho úspech a práve pre správanie sa žalobcu, ktorý dobrovoľne svoju žalobu vzal späť potom, čo si pôvodne voči žalovanému uplatňoval nároky niekoľkonásobne vyššie. Je potrebné uviesť, že nič žalobcu v konaní nenútilo vziať v prevažnej časti žalobu späť a mohol naďalej trvať na svojom pôvodnom nároku. Preto je podľa názoru žalobcu správne a správne to vyhodnotil aj súd prvej inštancie, že povinnosť uhradiť v konaní vzniknuté trovy má znášať žalobca. Z procesného hľadiska totiž skutočne zastavenie konania v prevažnej časti zavinil žalobca. Nemôže byť na škodu žalovaného, že žalobca sa pôvodne voči žalovanému domáhal nárokov niekoľkonásobne vyšších, až po oboznámení sa s dôkazmi predloženými žalovaným svoje nároky korigoval a po jeho späťvzatí sa zrazu predmetom konania stalo bezdôvodné obohatenie v nepomerne nižšej výške. Po citácii ust. § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP poukázal na pomer úspechu žalobcu a žalovaného a uviedol, že žalobca akoby pozabudol na podstatnú časť svojho uplatneného

nároku, ktorého sa dobrovoľne vzdal späťvzatím žaloby v podstatnej časti, a to v sume 8.371,50 € s príslušenstvom, a tak zo svojich pôvodne uplatnených nárokov ustúpil v rozsahu vyše 78%. Teda v rozsahu prevyšujúcom 78% bez toho, aby toto rozhodnutie ovplyvnil svojim zavinením žalovaný, žalobca dobrovoľne vzal žalobu späť. Ide o prevažnú časť uplatneného nároku a súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 10.12.2020 konanie o zaplatenie sumy 8.371,50 € s príslušenstvom práve pre vyššie uvedené dôvody zastavil. Toto zastavenie však nijako nezavinil žalovaný. S poukazom na zásadu úspechu Civilného sporového poriadku bol žalobca úspešný v rozsahu cca 22% a žalovaný v rozsahu 88% (správne 78% - poznámka odvolacieho súdu), miera úspechu žalobcu je potom po odrátaní úspechu žalovaného menej ako 0%, teda nemá nárok na náhradu trov konania a v prevažnej miere jeho zastavenie zavinil on sám, pretože vzal žalobu v prevažnej časti po začatí konania späť len preto, že si uvedomil, že jeho žaloba nemôže byť v prevažnej časti úspešná. Pokiaľ žalovaný (správne žalobca, pozn. odvolacieho súdu) sa v podanom odvolaní odvoláva na viaceré komentáre a judikatúru, tá nezohľadňuje skutkový stav a predovšetkým procesný postup, ktorý v konaní medzi žalobcom a žalovaným nastal, keď žalobca v prevažnej časti žalobu zobral späť. Neobstojí ani jeho obrana, kedy sa snaží poukazovať na komentáre k CSP pojednávajúce o tom, že nemožno zaťažovať žalobcu procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku konania na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti poukazujúc na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo znaleckého posudku, keďže v danom prípade výška plnenia odvodená od znaleckého posudku bola až na základe procesnej aktivity žalovaného, ktorý posudok do konania predložil výlučne v rámci jeho procesnej obrany. Výška nároku teda nezávisela od úvahy súdu ani od znaleckého posudku predloženého žalovaným. Od počiatku mal mať výšku nároku ustálenú žalobca už pred podaním žaloby a nemal sa uchýľovať k podaniu žaloby v uplatnenom nároku akokoľvek vysokej výške a následne čakať, že ju možno v konaní bude korigovať podľa toho, či a ako sa v konaní bude brániť žalovaný. Poukázal na to, že zodpovednosť za výšku a preukázanie oprávnenosti uplatnených nárokov nesie žalobca, ktorý disponuje konaním a ním uplatňovanými nárokmi. V tomto smere v plnom rozsahu zaťažuje bremeno tvrdenia a bremeno dôkazu žalobcu. To, že žalobca nemal výšku nároku ustálenú pred podaním žaloby a aj tak sa ju voči žalovanému rozhodol podať, nie je predsa pokryté zavinením žalovaného. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil a vyslovil, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

7. Žalobca v odvolanej replike poukázal na to, že v danom prípade výška bezdôvodného obohatenia závisela od znaleckého posudku, a ak bola priznaná aspoň časť nároku žalobcu, nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak výška nároku závisí od znaleckého posudku, nemožno zaťažovať žalobcu procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku sporu. Uviedol, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil nárok na náhradu trov konania, keď vychádzal len zo späťvzatia žalobcu, nebral do úvahy posudzovanie úspechu žalobcu, keď priznaná suma závisela od znaleckého dokazovania. Zotrvál na dôvodoch odvolania.

8. Žalovaný v odvolacej duplike zotrval na svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu, opakovane dal do pozornosti, že zodpovednosť za výšku a preukázanie oprávnenosti uplatnených nárokov nesie žalobca, ktorý disponuje konaním a ním uplatňovanými nárokmi. Predkladaný znalecký posudok do konania predložil žalovaný a dal si ho vypracovať práve preto, že výška požadovaného bezdôvodného obohatenia bola podľa jeho názoru neprimeraná a nezodpovedala zákonným požiadavkám. Uviedol, že pokiaľ žalobca poukázal na rozsiahlu judikatúru, je to podľa žalovaného zbytočné, pretože dané závery nemožno aplikovať na posudzovaný prípad, kedy žalobca výsostne pre svoje správanie vzal žalobu čiastočne späť.

9. Odvolacia duplika žalovaného bola žalobcovi doručená dňa 31.03.2022. Ďalšie vyjadrenia v spore doručené neboli.

10. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ustanovení § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je (čiastočne) dôvodné.

11. Uznesenie vo výroku, ktorým súd konanie zastavil (výrok I.), nebol odvolaním žalobcu ani žalovaného napadnutý, nadobudol právoplatnosť, a preto nebol predmetom odvolacieho prieskumu.

12. Predmetom odvolacieho prieskumu bol len výrok o trovách konania medzi žalobcom a žalovaným.
13. Súd prvej inštancie napadnutým výrokom uznesenia priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100%, keď na rozhodnutie o náhrade trov konania aplikoval ust. § 256 ods. 1 CSP a posudzoval pomer úspechu a neúspechu strán sporu. Konštatoval, že žalobca pôvodne uplatňoval nárok vo výške 10.764 €, následne po vyslovení právneho názoru súdu vzal žalobu v časti 8.371,50 € späť, teda z procesného hľadiska podľa názoru súdu zavinil zastavenie konania žalobca.
14. V prejednávanom spore súd správne aplikoval ust. § 256 ods.1 CSP, avšak ustanovenie nesprávne vyložil, ak zaviazal žalobcu na náhradu trov konania v prospech žalovaného v rozsahu 100%.
15. Podľa ustanovenia § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.
16. Zásada úspechu vo veci sa vždy skúma čo do právneho základu veci a čo do výšky priznaného nároku. Uplatní sa tak, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť v spore úspešnej strane preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené trovy konania, ktoré úspešnej strane vznikli.
17. V prípade zastavenia konania (aj čiastočného zastavenia konania) je na mieste vziať do úvahy zásadu zodpovednosti za zastavenie konania, pričom otázka zavinenia sa hodnotí podľa procesného výsledku a zavinenie je možné posudzovať len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva. Ak súd zastaví konanie, musí sa zaoberať pri rozhodovaní o náhrade trov konania v tejto časti otázkou, či niektorá strana sporu zavinila, že konanie muselo byť zastavené. Pretože nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného, ale procesného práva, otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu, je nevyhnutné posudzovať z procesného hľadiska, t.j. z hľadiska vzťahu výsledku chovania žalovaného k požiadavkám žalobcu.
18. V prejednávanom spore sa žalobca žalobou doručenou súdu dňa 17.09.2019 domáhal zaplatenia sumy 10.764 € s príslušenstvom. Na pojednávaní dňa 24.11.2020 v dôsledku záverov znaleckého posudku J. S. predloženého žalovaným vzal žalobu v časti 8.371,50 € s príslušenstvom čiastočne späť.
19. Podaním doručeným súdu dňa 13.12.2021 vzal žalobca žalobu v časti 2.392,50 € späť z dôvodu úhrady danej sumy žalovaným a navrhol konanie zastaviť.
20. Súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 15C/29/2019-228 zo dňa 10.decembra 2020 konanie vo výške 8.371,50 € s príslušenstvom zastavil, následne napadnutým uznesením konanie zastavil aj vo zvyšnej časti.
21. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca bol v spore úspešný čo do sumy 2.392,50 € s príslušenstvom, nakoľko žalovaný svojím správaním počas sporu - úhradou pohľadávky žalobcu, zavinil zastavenie konania v tejto časti, a preto zodpovedná za svoj procesný neúspech v spore.
22. Žalobca bol neúspešný čo do sumy 8.371,50 € s príslušenstvom, keď v tejto časti vzal žalobu späť v nadväznosti na výsledok znaleckého posudku predloženého žalovaným.
23. V percentuálnom vyjadrení tak úspech žalobcu predstavuje 22% (2.392,50 €) a neúspech žalobcu 78% (8.371,50 €), teda čistý úspech žalovaného v spore je 56% (78% mínus 22%).
24. Pokiaľ žalobca poukázal na to, že výška plnenia závisela od úvahy súdu alebo znaleckého posudku, v tomto smere sa odvolací súd stotožňuje s uvedeným názorom, avšak zároveň konštatuje, že v danom prípade má prednosť aplikácia ust. § 256 CSP pred ust. § 255 ods. 1,2 CSP.
25. V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t.j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane.
26. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t.j. ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Ak mala strana vo veci úspech

len čiastočný, súd náhradu trov buď pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Ak je pomer úspechu obidvoch strán zhruba rovnaký, súd rozhodne, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

27. Zásadu úspechu vo veci (§ 255 CSP) treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku.

28. Civilný sporový poriadok nemá ustanovenie obdobné ustanoveniu § 142 ods. 3 OSP, podľa ktorého aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

29. Podľa judikatúry k § 142 ods. 3 OSP bolo možné priznať strane sporu plnú náhradu trov konania v prípade, že výška plnenia závisela od znaleckého posudku iba vtedy, keď mala sporová strana čo do základu veci plný úspech. Ust. § 142 ods. 3 OSP sa mohlo uplatniť len vtedy, ak neúspech sa prejavil len vo výške plnenia, a to práve preto, že žalobca túto výšku nemohol v čase podania žaloby presne určiť a z toho dôvodu musela byť určená znaleckým posudkom.

30. Zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu (sudcovské právo) alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Nemožno ho totiž zaťažovať procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku sporu na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania v tomto prípade treba riešiť, čo je základné a čo sprevádzajúce. Za základné sa považuje rozhodnutie, že do práva žalobcu bolo zasiahnuté. Otázka výšky bezdôvodného obohatenia je potom druhoradá a nadväzujúca.

31. V prejednávanom spore rozsah úspechu žalobcu síce závisel od znaleckého dokazovania, avšak je dôvodné sa zaoberať aj úvahou o tom, či v súčasnosti v prípade bezdôvodného obohatenia na užívanie nehnuteľnosti bez právneho dôvodu žalobca nemohol túto výšku poznať, keď podľa CSP si môže (resp. musí, lebo na ňom je dôkazné bremeno) dať vypracovať pred podaním žaloby znalecký posudok.

32. V tomto spore však súd nerozhodoval o nároku ako takom rozsudkom vo veci samej, keď výšku bezdôvodného obohatenia ustálil znaleckým posudkom a v prevyšujúcej časti buď nárok priznal alebo žalobu zamietol, a aplikoval by tak ust. § 255 ods. 1,2 CSP, ale rozhodol na základe čiastočných späťvzatí žaloby žalobcom, kedy pri rozhodnutí ohľadne nároku na náhradu trov konania je nevyhnutné uprednostniť ust. § 256 ods. 1 CSP.

33. Z uvedeného dôvodu preto odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie vo výroku o trovách konania v zmysle ustanovenia § 388 CSP tak, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 56%.

34. O výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP), zohľadňujúc ustanovenie § 251 CSP.

35. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní plne úspešný, preto má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu. O výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP), zohľadňujúc ustanovenie § 251 CSP.

36. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).